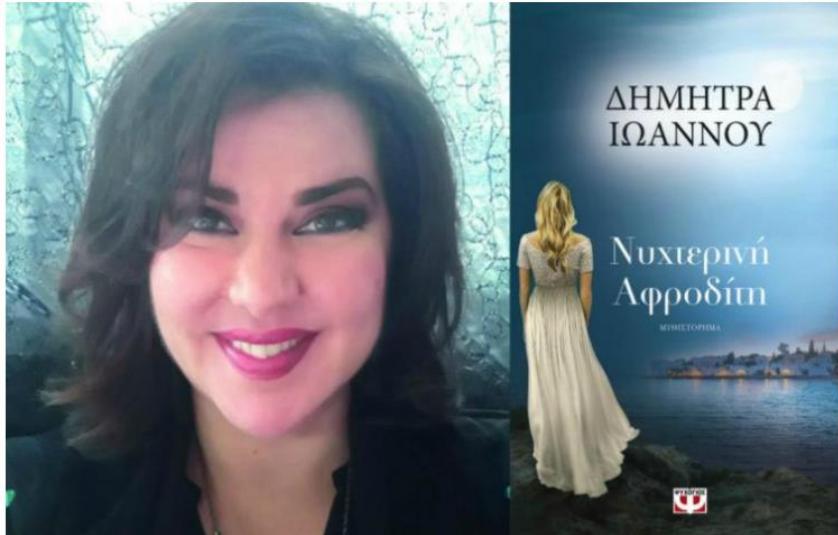

Δήμητρα Ιωάννου: «Τα βιβλία είναι μικρές μαγικές πόρτες που μας μεταφέρουν σε άλλους κόσμους»

Η συγγραφέας σε μια χειμαρρώδη συνέντευξη με αφορμή μια «Νυχτερινή Αφροδίτη»

 Κέλλη Κρητικού

Η Κέλλη Κρητικού συνομιλεί με τη συγγραφέα Δήμητρα Ιωάννου με αφορμή το νέο βιβλίο της «Νυχτερινή Αφροδίτη» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Aμεση, χαμογελαστή, ήρεμη δύναμη, η συγγραφέας Δήμητρα Ιωάννου μίλησε στην Athens Voice για τα παιδικά της χρόνια, τη σχέση της με το βιβλίο, τις σπουδές της στη φιλοσοφική, τα μυθιστορήματά της και τη «Νυχτερινή Αφροδίτη» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός, τους αγαπημένους της ταξιδιωτικούς προορισμούς και τα ρίσκα που έχει πάρει στη ζωή της.

Πώς ήταν η Δήμητρα ως παιδί;

Πολύ κοινωνική, χαρούμενη κι αυθόρυμη. Όμως το πιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ήταν μια απίστευτα ισχυρή φαντασία που θα έλεγα πως τη συνοδεύει ως και σήμερα. Της ήταν πολύ εύκολο να σκαρώνει ιστορίες και να τις διηγείται στους φίλους της. Τους μοίραζε ρόλους και ανέβαζαν αυτοσχέδια θεατρικά, που έκαναν τη γειτονιά να τραντάζεται από τα γέλια και τις μαμάδες να φωνάζουν από τα μπαλκόνια.

Και η σχέση σου με τα βιβλία;

Θυμάμαι το πατρικό μου πάντα γεμάτο από βιβλία. Ιδιαίτερα η μητέρα μου ήταν δεινή βιβλιοφάγος και μου ενστάλαξε από νωρίς την αγάπη για το διάβασμα. Συνήθιζα να μου λέει ότι τα βιβλία είναι μικρές μαγικές πόρτες που μας μεταφέρουν σε άλλους κόσμους. Δεν είχε καθόλου άδικο! Ακόμη το πιστεύω αυτό.

Ποιο ήταν το επάγγελμα των ονείρων σου όταν ήσουν μικρή;

Ήμουν απόλυτα σίγουρη πως θα γινόμουν φυσιοδίφης! Αφορμή για αυτό ήταν μια άλλη σειρά βιβλίων «Ο Θαυμαστός κόσμος των ζώων» κι εγώ δεν μπορούσα να κρατηθώ μακριά από τη σελίδες του. Αφενός επειδή ανέκαθεν λάτρευα –και λατρεύω– τα ζώα και αφετέρου επειδή νομίζω πως αυτή η εγκυκλοπαιδεια με είχε κάνει να συνειδητοποιήσω πως ο κόσμος είναι όντως θαυμαστός και ήθελα πολύ να τον εξερευνήσω ολόκληρο.

Πότε ήταν η πρώτη συγγραφική απόπειρα και τι πραγματευόταν η ιστορία σου;

Σίγουρα παραμύθια σε διάφορες ηλικίες. Η πρώτη μου ολοκληρωμένη προσπάθεια είχε ήρωα ένα μικρό ξωτικό που το έλεγαν Χρίτσι Χριτζ και προσπαθούσε με την παρέα του να διορθώσει όλες τις αδικίες του κόσμου. Όλοι οι φίλοι μου είχαν αγαπήσει πολύ τον Χριτζ και εκείνος ακόμα σώζει τον κόσμο και κατοικεί στο συρτάρι μου!

Σπουδές. Δικολούθησες αυτό που ήθελες πραγματικά ή απλά προέκυψε; Τι σου πρόσφερε η Φιλοσοφική;

Ηδη από την πρώτη μου γνωριμία στο γυμνάσιο, συνειδητοίησα τη μεγάλη μου αδυναμία στην Αρχαϊκή Ελληνική Γραμματεία. Η μουσικότητα και τα μυστικά της γλώσσας μας με γοήτευσαν τόσο πολύ που η Φιλοσοφική έγινε μονόδρομος. Δεν ήταν μια επιλογή καριέρας, ήταν μια επιλογή καρδιάς. Είμαι ευγνώμων για αυτές τις σπουδές, θεωρώ ότι υπήρξα πολύ τυχερή, γιατί με σμίλευσαν και με άλλαξαν!

Και έπειτα ήρθε στη ζωή σου η Σωματική Ψυχοθεραπεία και τη Βιοανάδραση. Δραγε η αφορμή για κάποιο βιβλίο σου προέκυψε μέσα από κάποια συνεδρία;

Δεν θα σκεφτόμουν να χρησιμοποιήσω ατόφια κάποια ιστορία που θα άκουγα στο γραφείο μου. Παρ' όλα αυτά από τη μελέτη των ανθρωπίνων συμπεριφορών, πράξεων και αντιδράσεων συνήθως προκύπτει εξαιρετικά ενδιαφέρον υλικό, που αποθησαυρίζεται στην αποθήκη του υποσυνειδήτου μου. Κατόπιν, όταν ενεργοποιηθεί η έμπνευση, όλα αυτά ανασύρονται και έρχονται στο συνειδητό, για να χρησιμοποιηθούν ως δομικά υλικά για τη σύνθεση και την ανάδειξη ανάγλυφων χαρακτήρων.

Πότε αποφάσισες να στείλεις το πρώτο σου χειρόγραφο στους εκδοτικούς;

Έγραψα την Κασσάνδρα καθώς ανέκαθεν λάτρευα το γράψιμο και ήταν πάντα ένα ανοιχτό και εύκολο κανάλι έκφρασης για μένα. Πέρασα πάρα πολύ όμορφα ταξιδεύοντας στο παρελθόν και «συνομιλώντας» με αυτές τις σημαντικές γυναίκες που έδιναν μαθήματα ζωής στην Ήπειρο του Δλή Πασά. Όταν την ολοκλήρωσα, βρέθηκα με ένα ογκώδες χειρόγραφο στο χέρι και ειλικρινά δεν ήξερα τι θα το έκανα. Δεν είχα καμία γνωριμία στον χώρο των εκδόσεων και ούτε που μου είχε περάσει από το μυαλό πως θα έβλεπα ποτέ το όνομά μου στις προθήκες των βιβλιοπωλείων. Επειδή με πίεσαν πολύ κάποιοι φίλοι που το διάβασαν, συμφώνησα να το στείλω σε εκείνον τον εκδοτικό οίκο, του οποίου τα βιβλία προτιμούσα να διαβάζω. Η συνεργασία μου με τις Εκδόσεις Ψυχογιός είναι ένα μεγάλο δώρο και ειλικρινά είμαι ευγνώμων που πίστεψαν σε μένα και στα βιβλία μου.

Ποιος θα έλεγες πως είναι ο πυρήνας των βιβλίων σου; Το κοινό τους στοιχείο;

Τα βιβλία μου είναι ένα μείγμα από πολλά υλικά σε προσεγμένες αναλογίες και το τελικό αποτέλεσμα είναι αυτό που θα ήθελα να διαβάσω εγώ ως αναγνώστρια. Εμπεριέχουν πάντα ένα μυστήριο γύρω από το οποίο ενορχηστρώνονται καταστάσεις, έντονο συναίσθημα, έρωτες, μίση, ίντριγκες, πόθους, πάθη! Το σκηνικό είναι πάντα ένας ξεχωριστός ελληνικός τόπος, καθώς αγαπώ την Ελλάδα, χρωματισμένο με στοιχεία της ιστορίας, της λαογραφίας καθώς και μία γεύση από το τοπικό γλωσσικό ιδίωμα, χωρίς όμως τα τρία τελευταία να «μπουκώνουν» τον αναγνώστη. Εστιάζω περισσότερο στον μικρόκοσμο, στην καθημερινότητα και στις σχέσεις των πρωταγωνιστών της ιστορίας και όχι τόσο στο ευρύτερο ιστορικό πλαίσιο. Με ενδιαφέρει πάντα όμως να εξετάζω την επίδρασή του στη ζωή των πρωταγωνιστών.

Ποια είναι η διαδικασία που ακολουθείς, όταν γράφεις ένα βιβλίο;

Κάνεις έρευνα, γράφεις συστηματικά και πειθαρχημένα, ακολουθείς κατά γράμμα το προσχέδιο που έχεις ετοιμάσεις και ποιους εμπιστεύεσαι για μια αντικειμενική ματιά; Εφόσον σχηματιστεί στο μυαλό μου η νέα ιδέα και αν με ιντριγκάρει τόσο όσο να χάνω τον ύπνο μου για να τη σκέφτομαι, ξέρω πως πλέον είναι ώρα για να πιάσω δουλειά. Ξεκινώ την έρευνα από το διαδίκτυο και συγκεντρώνω πληροφορίες, επαφές και βιβλιογραφία. Κατόπιν, διαβάζω όλη τη βιβλιογραφία και συζητώ με ειδικούς για περαιτέρω πληροφορίες. Όταν ολοκληρωθεί αυτό το στάδιο, και έχοντας φορμάρει το τελικό πλάνο στο μυαλό μου, τότε είναι η ώρα να καθίσω μπροστά στον υπολογιστή μου. Συνήθως, δεν παρεκκλίνω από την προαποφασισμένη πλοκή, αν και οι ήρωες μου μερικές φορές αυτονομούνται και αρχίζουν να κάνουν τα δικά τους, επιλέγοντας συχνά τον τρόπο με τον οποίο θα φερθούν και θα δράσουν.

Σου αρέσει να δένεις πάντα στις ιστορίες σου το παρελθόν με το παρόν. Θεωρείς πως το παρελθόν μας ορίζει το ποιοι είμαστε και ποιο θα είναι το μέλλον μας;

Σίγουρα το παρελθόν είναι καταγεγραμμένο πάνω μας και χρωματίζει την όλη εικόνα του ποιοι είμαστε ως αυτή τη στιγμή. Παρ' όλα αυτά θεωρώ ότι το μέλλον μας το φτιάχνουμε κατά το μεγαλύτερο ποσοστό μόνοι μας, ανάλογα με τις προθέσεις, τις επιλογές και τις πράξεις μας. Φυσικά, υπάρχουν κι εκείνα τα ανεξήγητα που δεν επιλέγουμε και που για κάποιο λόγο πρέπει να συμβούν, ίσως για να μας οδηγήσουν κάπου, να μας εξελίξουν και να μας κάνουν πιο σοφούς

«Νυχτερινή Αφροδίτη». Πες μας για το βιβλίο σου που μόλις κυκλοφόρησε.

Δ, να ένα θέμα για το οποίο θα μπορούσα να μιλάω με τις ώρες. Η Νυχτερινή Αφροδίτη είναι ένας θρυλικός πίνακας που ξαφανίζεται από το σπίτι του διάσημου ζωγράφου Μιχαήλ Μπόκαρη στις Σπέτσες τη νύχτα των γενεθλίων του, ενώ πέντε σημαντικές γυναίκες έχουν προσκληθεί και φιλοξενούνται εκείνη τη νύχτα στο αρχοντικό. Με αφορμή την κλοπή, γίνεται ένα φλας μπακ στο παρελθόν και παρακολουθούμε την εξέλιξή του και την πορεία του Μιχαήλ προς την αναγνώριση και τη δόξα, καθώς και τις μεγάλες σχέσεις της ζωής του. Σκοτεινά μυστικά κρύβονται στον πίνακα που στιγματίζουν τη ζωή του, ενώ ο έρωτας αναλαμβάνει τα ηνία και είναι το όχημα που υπαγορεύει τις αντιδράσεις, τις σκέψεις και τις πράξεις των ηρώων. Ιντριγκες, ζήλειες, πόθοι και πάθη ακολουθούν το διάσημο ζωγράφο, ενώ το δεύτερο κομμάτι της ιστορίας είναι ένα κυνήγι θησαυρού που προσπαθεί απεγνωσμένα να δώσει απάντηση στο ερώτημα: Ποιος έκλεψε τη Νυχτερινή Αφροδίτη;

Τι θέλεις να εισπράξει ο αναγνώστης από αυτό το βιβλίο;

Ένα υπέροχο ταξίδι που θα τον ξεκουράσει, θα τον αποσπάσει από την καθημερινότητά του, ούτως ώστε να επανέλθει σε αυτή πιο ήρεμος και ανανεωμένος! Τον ήλιο, τα χρώματα, το υπέροχο τοπίο και την ιστορία των λατρεμένων Σπετσών! Μια νοσταλγική βόλτα στην κοσμοπολίτικη Δθήνα του '70. Τα καμώματα του φτερωτού θεού, που σημαδεύει τις καρδιές των πρωταγωνιστών αυτής της ιστορίας και περιπλέκει σχέσεις και καταστάσεις. Τα μυστικά που στοιχειώνουν και καταστρέφουν ζωές. Και πάνω από όλα τη γνωριμία με τον Μιχαήλ Μπόκαρη, έναν θρύλο που διαλύει τα όρια ανάμεσα στη φαντασία και στην πραγματικότητα. Μια προσωπικότητα τόσο δυνατή και γοητευτική που τελικά ζει ανάμεσά μας και μας μιλάει μέσα από τα social media. Για εκείνους που δεν το γνωρίζουν, ο Μιχαήλ έχει δική του σελίδα στο Facebook και δικό του λογαριασμό στο Instagram, όπου μοιράζεται σκέψεις, συναισθήματα και απόψεις, και φυσικά συνομιλεί με όλους όσους θα του στείλουν μήνυμα.

Πώς αποφορτίζεσαι μετά από μία κουραστική ημέρα;

Διάβασμα, μουσική, ταινίες, ενασχόληση με μια νέα ιστορία, μια καλή παράσταση, μια ενδιαφέρουσα συζήτηση, μια βόλτα στη φύση, οι αγαπημένοι μου άνθρωποι, τα αγαπημένα μου κατοικίδια, μια καλή παρέα, όλα αυτά με αναζωογονούν και μου δίνουν μεγάλη χαρά.

Διαπημένος ταξιδιωτικός προορισμός.

Πρέβεζα, η γενέτειρα του πατέρα μου, που φιλοξένησε τόσα καλοκαίρια και τόσες χαρές! Κύπρος η γενέτειρα του παππού μου που την υπεραγαπώ. Σύρος, γιατί όπως και να το κάνουμε, έχουμε αγαπηθεί και της έχω μεγάλη αδυναμία. Σπέτσες, γιατί είναι μαγικές! Και θα μπορούσα να σου πω εκατοντάδες ακόμη μέρη!

Υπάρχουν στιγμές που το άγχος σε καταβάλλει;

Το άγχος είναι μάστιγα που μας χτυπά όλους ανεξαιρέτως για ποικίλους λόγους και αιτίες. Προσπαθώ πολύ να το κρατώ όσο το δυνατόν έξω από τη ζωή μου, παρότι αυτό δεν είναι πάντα απόλυτα εφικτό. Το να είσαι ισορροπημένος εξωτερικά και εσωτερικά θέλει προσπάθεια και το μυστικό μου όπλο είναι πάντα η Βιοανάδραση.

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης θεωρείς ότι μπορούν να οδηγήσουν σε ουσιαστικές ανθρώπινες σχέσεις;

Από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης λείπει εκείνη η πρώτη άμεση επαφή, που μπορεί να σου πει πολλά για τον άνθρωπο που έχεις απέναντί σου. Η πρώτη εντύπωση είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτική, ιδίως αν εμπιστευτείς τη διαισθηση σου. Παρ' όλα αυτά θα ήταν λάθος να απορρίψω τον σύγχρονο τρόπο κοινωνικής δικτύωσης, οπότε θα πω ότι με προσοχή και υπομονή σχέσεις μπορούν να δομηθούν με οποιονδήποτε τρόπο και σε οποιεσδήποτε συνθήκες. Θέλει επιμονή και προσπάθεια.

Ο μεγαλύτερος φόβος σου;

Θα σου πω τη μεγαλύτερη μου ευχή: Εύχομαι να είμαι πάντα ανεξάρτητη και αυτοεξυπηρετούμενη!

Το μεγαλύτερο ρίσκο που έχεις πάρει;

Παραιτήθηκα από μια καλή και σίγουρη δουλειά, ακολουθώντας τον έρωτα σε άλλη χώρα. Δεν το μετάνιωσα ποτέ! Ήταν μια θαυμάσια εμπειρία που μου έδωσε πολύ υλικό για συγγραφή!